

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Epistola Martini pape.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

vacua statuimus fore, decernentes eum de Iohanne innocentem existere, & absque aliqua culpa eum ab eius metropolitana querimus subiuisse, quem merito absoluiimus ad suam Ecclesiam regredi, scribentes eius sepius notato Metropolite, ut quae simpliciter egerit, in eius persona contra Canonum decreta esse vacua & inania. Eundem itaque Iohannem (ut dictum est) Antistitem vestrae eximiae charitati per has nostras litteras commendantes, hinc absoluiimus ad vestrae nimis ambulatae vestigia, ut exinde rursus cum suis scriptis eum absolueret festinet, quae sumus ad suam Ecclesiam commendantes eum quibus praeviderit, ut illis suscipere debeat esse. Profectum enim vnae mecum cunctis diebus vestrae suae, & ipse pro vestrae excellentissimae charitatis, prosperitate ac longaeuitate deprecabitur dominum. Data die. VI. Calendas Februarias, indictione undecima.

¶ Item eiusdem ad Paulum Crocensem.

Vitalianus Paulo episcopo Crocensi, Ad cognitionem vestrae dilectionis congruum praevidimus praeducere, eo quod Iohannes episcopus Lampesis Ecclesiae nobis suggererit, asserens quod eius parochiae pertinentia monasteria unum quod appellabat palea, & alter quod vocat Arhilli a tua Ecclesia esse inuasa. Ideoque si ita est, hortamur vestram charissimam fraternitatem, ut eiusdem terminos sanctorum canonum reddere faciat, quae unicuique quod iustum est volumus conservari, maxime a nostris fratribus. Cognovimus denique quod quidam diaconus nomine Iohannes, postquam consecratus est minister accepisset uxorem, & non solum hoc, sed in duabus Ecclesiis militet. Ideoque si ita est, hoc tua dilectissima fraternitas per dei amore corrigat, ne denuo homini nequias perveniat ad istarum male viventium. Deinde cognovimus quod quendam curiale nomine Eulampium habeat quasi consiliarium. Non enim (ut nobis suggestum est) eum constare esse bonae vitae. Ille enim quotidie (ut fertur) inter fratres zizaniam seminatur, ut de eorum discordia Marsupium impleat. Quapropter si ita est, hortamur vestram fraternitatem eum a se precipere, ut eius opinio coram deo, & hominibus floreat. Data ut supra.

¶ Item Epistola eiusdem.

Vitalianus Georgio episcopo Syracusano, Gesta siue sententiam a tua fraternitate directam dilectissimo filio nostro Gaudetio primicerio, scribens ei. Sibi ab Antistite Crocensi insulge transmissam, per cardinalem Lampesensem Ecclesiam suscepimus. Quapropter admirati sumus, cur ipse Crocensis Antistites nobis aut per suum clericum haec minime direxerit, aut per sua scripta non indicaverit quae erant necessaria. Praefatus enim Iohannes Lampesis Ecclesiae homini sententiam manu eius metropolitanae, episcopi subscriptam, cum sua nobis obrulit petitione postulas suae causae meritum canonicè requiri. Cuius precibus moti pro tali re in hac urbe fecimus congregari synodum, ut cognoscere homini negotium. Cuius esset congregata, relicta est nimis petitiō Iohannis praesulis, ac sententia a tua directa fraternitate. Quibus nobis eisque visum est, non secundum sacratissimos canones, neque secundum instituta primum esse eadem gesta, promulgata adversus praenominatum Lampeson Ecclesiae episcopum. Idcirco decrevimus eam per nostrae praecipuae autoritatem esse inanem & vacuam, absolventes eam ad suam Ecclesiam remeare cum nostra praecipuae ad eundem eius Metropolitanam facta. Ideoque eo illic ad tuam fraternitatem coniungere ita cōcurrat, ut cum litteris commendationis domini excellentissimi Vaani filii nostri imperialis cubicularii & cartularii ad suam Ecclesiam prospere revertatur. Viva enim voce per sua carissima subtiliter tuae fraternitati dum ab ea requisitus fuerit, profecto indicabit ostendens ei exemplar praecipuae nostrae ad Crocensem Metropolitanam directae. Propterea Sylvinus tibi intimandum omnia praedicta ne modum transgredi literarum cerneremur. Data ut supra.

Exemplar epistolae Martini pape ad Amandum.

Dilectissimo fratri Amādo Martinus, Fraternitatis vestrae studio pietatis congestam epistolam suscipietes, animos nostros relevare cognoscimus. Quippe quoniam huius seculi fluctuaginis atque transitorias despiciēs oblectationes, illa quae perpetua & sublimia dona per domino deo nostro obsequiis tribuuntur appetere certum est. Ex relatione igitur iuxta tenorem vestrae fraternitatis epistolae laboris partium laborum tuorum certamen cognovimus, ex quibus caelestis patriae assensum humilitatis mentibus atque contritis corporibus vobis futurorum gaudiorum largienda sunt munera. Nam cum sit nulli comparationi omnino coaequandum quod a creatore nostro per bonis servitiis recipiatur, dum brevi atque per temporis spatio finiunt labores, quos per dilectionem ipsius sustinemus, consideratione restringerem nos oportet libenti animo tolerare partem vestrae angustias. Sed quantum nobis laborum nostrorum operatio magna gaudij veritate inducit tamen per duritia sacerdotum gentis illius coterimur quod postpositis salutis vestrae suffragiis, atque redemptoris nostri servitium contemnendo, vitiorum fcederibus ingruant, quibus ad praeparandam salutem, quae doquid tamen nos necesse est importunis praedicationibus immingere quantum nos perfectae negotiationis creditorum nobis talentorum duplicat assignatio, atque dominicis vocibus ad suscipiendam eius requiem persuadet assertio. Suggestum est namque nobis, eo quod

bb 4 pbf.

Epistola Martini pape.

presbyteri, seu diaconi, alijq; sacerdotalis officij post suas ordinatōes in lapsum inquinant, & propterea nimio in cerore fraternitatē astringi, velleq; pastorale obsequiū pro eorū obediētia deponere, & vocationē episcopatus laboribus eligere, & filitio atq; otio vitā degere, quā in his quę tibi cōmissa sunt pmanere, dicēte dño: Beatus q; perseuerauerit vsq; in finē. Vnde nāq; beata pseuerantia, nisi de virtute patiētiae, q; scdm Apostolicā p̄dicationē, oēs q; voluerint in Ch̄o piē viuere p̄secutōes patiunt. Ideoq; frater charissime, non vos afflictionum amaritudo à piā mētis v̄tē proposito coartet incedere, considerans quanta pro absolutōe nostri, & liberatōe creator dñsq; noster ptulerit, q; busve contumelijs se afficiēdum tradiderit, vt nos à vinculis ptātis diabolicę liberaret. Propterea nullatenus in hmōi pctō delinquentibus ad destruētionem canonum exhibeat compassionem.

D Nam q; semel post suā ordinatōnē in lapsu ceciderit, deinceps iā depositus erit, nullūq; gradū sacerdotij poterit adipisci, sed sufficiat ei lamētōibus fletibusq; assiduis, quousq; aduixerit in eadē p̄cētia pdurare, vt cōmissum delictū diuina gr̄a extinguere valeat. Si em̄ tales querimus ad sacros ordines pmouēdos, q; bus nulla ruga, nullumq; vitæ contagiū p̄ædiat quāto magis si post ordinatōnē suā q; sp̄iā in lapsu ceciderit, & p̄uaricatōis pctō dephēdat obnoxius, oīno phibēdum est cū manibus lutulētis, atq; pollutus mysteriū nr̄e salutis tractare, sitq; hmōi sem̄ iuxta sacrorū canonū decreta in hac vitā depositus, vt ab illo q; mētis iteriora scrutat, nullūq; de ouibus errare congaudet, dū aspexerit syncerā p̄cēniam eius in terribili iudicio habeat recōciliatū. Ideoq; itē hortamur charitatē tuā exēplo eius q; p nobis pati & mori voluit, p̄ptos vos in cūctis eius seruitijs pmanere. Neq; nos pigeat tpales cruciatus p Ch̄i nomine sustinere, sed emolumēta futuræ remuneratōis huius seculi vexatōes tolerare p̄suadeāt. Scriptū nāq; ē: Quid retribuā dño, p oibus q; retribuit mihi. Calicē salutaris accipiā, & nomē dñi inuocabo. Tantū em̄ à nobis exigit, quātū possumus famulatus nr̄i obseq; cōmodare, cūq; cūcta quę à nobis ad cōfortādos fraternitatis v̄tē anios poterāt ministrari largiēte sup̄nā maiestatis clemētia vobis fuit, p̄cudubio manifesta. Restat vt de alijs quæ nos p sua scripta cōsuluit fraternitati v̄tē significemus. Credimus em̄ ad vos puenisse quō in cōturbatōe rectę fidei & catholicę Ecclesię cōculcatōe añ hos plus minus qundecim annos à Sergio falso ep̄o Constatinopolitano in auxilio habēte tūc imperatē heraclū execrāda & abomināda heresis pullulauit & Apollinaristę, & Severianorū, & Euticianistę, atq; Manichęorū errores renouate, quā successor eius Pyrrus idēq; ep̄s q; ambitōis fastu Constatinopolitanā sedē arripuit, in deterius auxit. Pro quare sepius ap̄lica sedes p̄suasionibus, contestatōibus, atq; increpatōibus plurimis admonuit eos, quatenus ab huiusmodi errore recederēt, & ad lumē pietatis ex quo lapsi sunt remearēt. Et nō solū quā hoc facere nullatenus voluerūt, sed & nūc successor eius Paulus temerator fidei ep̄s Constatinopolitanus aliud nequius excogitauit in p̄iudicio catholicę fidei conamē, quā q; à p̄decessoribus suis hereticę exposita fuerat destruēs, & ip̄erialē typū sacrilego ausu totius plenū p̄fidie à clemētissimo p̄cipie n̄o fieri p̄suasit, in quo p̄mulgatū est, vt oēs populi Ch̄iani credere debuissent, ideoq; necesse habuimus, ne p quadā negligētia & aię detrimēto quo nobis cōmissa sunt culpæ reatu astringamur, cetū generalē fratrū & ep̄orū nostrorū in hac Romana ciuitate cōgregare. Quorū p̄ntia memoratorū hereticorū scelerosa cōscripta examinata atq; denudata sunt, & ap̄lico mucrone p̄m̄q; definitōibus vno ore, vnoq; spū condēnauimus, vt agnoscētes vniuersi errorē, q; in eis cōtinet, eorū pollutōe nullatenus maculent. Vñ p̄uidimus volumia gestorū synodaliū in p̄nti vobis dirigere vnā cū Encicliā nr̄a ex quorū serie oīa subtilr potestis addiscere, & tenebras illoꝝ nobiscū vt filij lucis extinguerē. Idcirco studeat fraternitas tua oibus eadē inotescere, vt tā abominādā h̄eresim nobiscū execrent, quāq; suæ salutis sacra addiscere valeāt, atq; synodali cōtentōe oīm fratrū, & coep̄orū nr̄orū partium illarū effecta scdm tenorē Enciclię à nobis directē vnā cū scriptoribus v̄ris scripta nobiscū destināda cōcelebrēt, confirmātes atq; consentiētes eis quæ p orthodoxa fide, & destruētōe h̄reticorū vesanīę nup exortæ à nobis statuta sunt, & Sigbertū p̄cellētissimū filiū nr̄m regē Frācorū p suæ ch̄ianitatis remedio cōsultissimē admonere atq; p̄cari dirigere nobis ex corpe fratrū nr̄orū dilectissimos ep̄os q; sedis ap̄licę legatōe diuina cōcedere, pp̄tātōe fūgi debeat & quæ n̄o cōsilio pacta sunt cū his synodalibus ap̄icibus nr̄is ad clemētissimū p̄cipē nr̄m sine dubio asportare, valeāt, vt nr̄orū laborū particeps effectus mercedis cumulū adipisci valeat, & sui regni p̄tectorē inuenire eum, cuius causa fūgari dinoscit. Hoc nāq; & in eius ep̄la exhortari eū cognouimus. Reliquias vero sc̄tōꝝ de q; bus p̄sentīū lator nos admonuit dari p̄cepimus. Nā codices iā exinaniti sunt à nostra bibliotheca, & vñ dare ei nullatenus habuimus. Trāscribere aut nō potuit, qm̄ festināter de hac ciuitate egredi, p̄perauit. His igitā p̄libatis quę à nobis p̄ eplam vobis scripta sunt, effectui mancipare fraternitatē vestram hortamur. Deus te incolumem custodiat dilectissime frater.

In noīe

IN nōmine dōmini dei & saluatoris nostri Iesu Chri imperāte dño Leone à deo corona- A
to magno Impatore, anno. VI. post consulatum eius, sed & Constātino magno Impe-
ratore eius filio anno quarto indiētōis sextæ. Promitto ego Bonifacius gfa dei epūs vo-
bis btō Petro Apostolorum principi vicarioq; tuo btō papæ Gregorio, successoribusq;
eius p patrē, & filium, & spiritum sanctum trinitatē inseparabilē & hoc sacratissimū corpus tu-
um me omnē fidē, & puritatē sanctæ fidei catholice exhibere, & in vnitatē eiusdem fidei deo
operante p̄sistere, in qua Chriānorū salus eē sine dubio comprobāt, nullo modo me contra
vnitatē communis & v̄s Ecclesiæ suadēte quopiam consentire, sed vt dixi fidē & puritatem
meam atq; concursum tibi, & vtilitatibus tuæ Ecclesiæ, cui à dño deo ptās ligandi soluediq;
data est, & prædicto vicario tuo, atq; successoribus eius p omnia exhibere, sed & si agnouero
Antistites contra instituta antiqua sanctorum patrum conuersari, cum eis nullam h̄re com-
munionē aut coniunctionē, sed magis si valero prohibere, phibeam, si minus fidelr dño meo
Apostolico renuntiabo. Quod si (quod absit) contra huius p̄missionis seriē aliqd facere quo-
libet modo v̄ occasione tētauerō, reus inueniar in æterno iudicio v̄tionē Ananiæ, & Saphy-
re incurram, q vobis etiam de rebus proprijs fraudē facere v̄ falsum dicere præsumperint.
Hoc autē indiculum sacramēti ego Bonifacius exiguus epūs manu propria subscripsi, atq; po-
situm supra sacratissimū corpus tuum, vt supius legit deo teste, & iudice præstiti sacramētum,
quod & conseruare promitto.

¶ Epistola Gregorij papæ, ad Bonifacium presbyterum.

Gregorius seruus seruorū dei Bonifacio religioso pb̄fo. Exigit manifestata nobis re B
ligiosi, p̄positi tui piē in Ch̄so flagrātis intētiō & approbata syncerissima fidei tuæ
plata relatio, vt ad disp̄sationē verbi diuini cuius p grām dei curā gerimus, te cō-
ministrō vtamur. Experiētes puidē te ab infantia sacras l̄ras didicisse, p̄fectusq; in-
dolē ad augmētum crediti celitus talenti, p̄spectu diuini amoris extēdere, videlicet grām co-
gnatōis cœlestis oraculi in laborē salutiferæ prædicatōis ad innotescēdum gētibus incredulis
ministrerium fidei instātī conatu expēdere, collectamur fidei tuæ, & adiutores eē cupimus grā
prærogatæ. Idcirco q præmissi conatus pium affectum vsq; ad Apl̄icæ sedis modesta præ-
uisione p̄duxisti consultū, vt mēbrum ex mēbro, pprii corporis caput requirēs motū mētis, p-
bares, capitisq; arbitrio humilr se submittēs eius directioni iusto tramite pperās, soliditati cō-
paginis plenitudo existas. Ideo in noie idiuisibil' trinitatis p̄ inconcussam authoritatē bi Petri
Apostoloz p̄cipis, cuius doctrinæ magisterijs disp̄sationē fungimur, & locū sacre sedis ad-
ministramus, modestiā tūc religionis istituimus, atq; præcipimus, vt in verbo græ dei q̄ igne
salutifero, quē mittere dñs venit in terrā, enitere Iudæis ad gētes quascunq; ifidelitatis errore
detētas pperare deo annitēte potueris, mysteriū regni dei p̄ insinuationē nois Ch̄si dñi nostri
veritatis suasionē designes. Et p sp̄m veritatis, & dilectōis, & sobrietatis prædicationē vtriusq;
testamēti mētibus indoctis consonarōne trāsfundas. Disciplinā deniq; sacri quā ad mittēdos
deo p̄uio credituros tenere studeas ex formula officiorū sctē nræ ap̄licæ sedis istructōis tuę grā
p̄libata volumus vt intēdas. Qd̄ vero actōis susceptæ tibi deesse p̄pexeris, nobis vt valueris
intimare curabis. Bene vale, Data Idus Maij, impante dño p̄ssimo Augusto Leone à deo co-
ronato magno impatore. Anno. III. imperij eius, indiētione. II.

¶ Ep̄la eiusdem ad ep̄os, pb̄ros, seu diaconos, & ad cunctos Ch̄ianos.

Gregorius seruus seruorū dei vniuersis reuerendissimis & sanctissimis fratribus C
cœpis, religiosis, pb̄ris, seu diaconibus, gloriosis ducibus, magnificis castaldis,
comitibus, etiā v̄ cunctis Ch̄ianis deum timētibus. Sollicitudinē nimia gerē-
tes, p̄ speculatōe credita, q̄a in vmbra mortis aliquas gētes in Germaniæ parti-
bus, v̄ plaga oriētali Rēni fluminis antiquo hosse suadēte errare, & quasi sub re-
ligione Ch̄iana idolorū culturę eos seruire cognouimus, alquos vero q nec dū
cognitionē dei habētes, nec baptismatis sacri vnda sunt loti, sed cōparatōe brutoz aīalium pa-
gani factorē non recognoscūt, necessario p̄ vtrozq; illuminatōe ad prædicādum rectæ fidei
verbū hanc portitorē Bonifacium reuerēdissimū frēm nostrum Ep̄m apud easdē partes diri-
gere studuimus, vt & ill' prædicando verbū salutis vitā prouideat sempiternā, & si quos fortē
v̄ vbiq; à rectæ fidei tramite destitisse cognouerit, aut astutia diabolica persuasos erroneos
repererit, corrigat, atq; sui educatōe ad portū reportet salutis, eosq; ex ap̄licæ sedis huius do-
ctrina iformet, & in eadē catholica fide pmanere istituat. Cui hortamur ob amorē dñi n̄si Ie-
su Ch̄si, & ap̄loz eius reuerētiā, vt in oibus solatiari nisibus totis debeatis, eūq; in nomīe Iesu
Ch̄si recipiatis, vt scriptū est de suis discipulis. Qui vos recipit, me recipit. Prouidētes isup ne
cessaria itineris ei', comites tribuētes cibū etiā ac potū, v̄ si q̄ egerit largiētes, vt vno labore
& socia volūtate opus sibi creditū pietatis, & negotiū salutis annitēte deo p̄ficiat, atq; p̄mia la-
boris

Decreta Gregorij pape

boris percipere mereamini, de q̄p̄ cōuersione errātium merces vobis ascribat in cœlis. Si quis itaq̄ huic dei famulo ad illuminationē gētium ab apostolica atq̄ catholica dei ecclesia destinato assensum v̄l concursum præbuerit exorātibus Apostolor̄ principibus confortia mereat sanctorum & martyrum Iesu Ch̄i. Si qs̄ vero (qd̄ non optamus) aduersando eius præpedire conatus fuerit laborē, aut contrarius extiterit ministerio sibi credito, successorumq̄ eius eundē laborē intrantium ex sententiā diuina anathematis vinculo percellatur, & p̄petuā damnationi subiaceat. Bene valete. Data Calē. Decembris imperante dño pijsimo Augusto Leone à Deo coronato magno Imperatore, anno septimo, sed & Constantino magno Imperatore eius filio, anno quarto, indictione sexta.

¶ Itē Ep̄la Gregorij papæ ad vniuersum clēx̄ & plebē Thuringiæ.

D Gregorius ep̄s seruus seruor̄ dei, clero, ordini, & plebi consistētī Thuringi, dilectissimis filiis in dño salutē. Probabilibus desiderijs nihil attulim̄ tarditatis, fr̄m iam & coep̄m nostrum Bonifacium vobis ordinauim̄ sacerdotē, cui dedim̄ in mandatis ne vnquam ordinatōes præsumat illicitas, ne bigamum aut q̄ virginē non est fortitus vxorē, neq̄ illiteratum, v̄l in qualibet corporis parte vitiatum, aut in p̄cēntēte, v̄l curiæ, aut cuilibet conditioni obnoxium, notatumq̄ ad sacros ordines p̄mittat accedere, sed si quos h̄m̄di fortē repperit, non audeat promouere. Aphros passim ad Ecclesiasticos ordines prætēdētēs nulla rōne suscipiat, q̄a aliq̄ eor̄ Manichæi, aliq̄ rebaptizati sæpius sunt probati. Ministeria atq̄ ornatu Ecclesiæ, v̄l q̄cqd̄ illud ē in patrimonio eiusdē non minuere studeat sed augere, de redditu vero Ecclesiæ, v̄l oblatōe fidelium, quatuor faciat portōes, quarum vnā sibi ip̄se retineat, alterā clericis pro officior̄ suor̄ sedulitate distribuatur. Tertiā pauperibus & pegrinis, quartā Ecclesiasticis fabricis nouerit referuādā, de q̄bus diuino erit redditurus iudicio rōnē. Ordinatōes vero p̄bforū seu diaconor̄ non nisi quarti, septimi, & decimi mensiū ieiunijs, sed & ingressu quadragesimali, atq̄ mediāte vespere sabbati nouerit celebrādas. Sacrosancti aut̄ baptisimi fact̄m non nisi in paschali festiuitate & Pēthecoste nouerit eē præbēdum, exceptis his q̄ mortis vrgēte periculo (ne in eternū pereāt) talibus oportet remedijs subuenire. Huic ergo sedis nostræ p̄cepta seruātī deuotis animis obferat nos oportet, vt irrep̄hēsbile placidūq̄ fiat corpus Ecclesiæ p̄ dñm n̄m q̄ viuūt & regnat cū deo p̄re oipotēte & sp̄s sct̄o p̄ oīa secula seculor̄, Deus vos in columes custodiat dilectissimi filij. Data Calē. Decēb. Imperate dño pijsimo Augusto Leone à deo coronato magno Imperatore. Anno. VII. sed & Cōstātino magno Impatore eius filio, Anno. IIII. indictione. VI.

¶ Itē alia Ep̄la Gregorij papæ ad clerum & plebē Thuringiæ.

E Iris magnificis filiis Asuleo, Guodelano, Mulereo, Gunthareo, Alualdo, & oībus deo dilectis Thuringis fidelibus Ch̄ianis Gregorius papa. Insinuatā nobis magnificē in Ch̄o fidei v̄ræ Constātiā agnoscētēs, quod paganis compellētibus vos ad Idola colēda fide plena r̄ideritis magis velle feliciter mori, q̄ fidē semel in Ch̄o acceptam aliquatenus violare, nimia exultatōe repleti grates debitas p̄soluimus deo nostro, & redēptori bonorum omnium largitori. Cuius gr̄a comitāte vos ad meliora & potiora optamus proficere, & ad confirmādum fidei v̄stræ propositum sanctæ sedi Apostolicæ religiosi mētibus adærere, & prout opus poposcerit sacræ religionis à memorata sct̄a sede Apostolica spiritali omnium fidelium m̄re solatium quærere, sicut decet filios cohæredes regni à regali parēte. Ministerio quoq̄ præsentis fratris charissimi Bonifacij quē ad vos consecratum Ep̄m in sorte prædicatōis destinauimus Apostolicis institutōibus informatum, ad instruēdā fidē v̄stram in omnibus volumus, & hortamur obediētēs ei consentire, ad completum in domino v̄stræ saluationis.

¶ Itē Ep̄stola Gregorij papæ ad Thuring.

F Gregorius seruus seruor̄ dei vniuerso populo Thuringior̄: Dñs Iesus Ch̄us filius dei, deus verus de cœlo descēdit, homo factus ē pro nobis, pati & crucifigi dignatus ē, & sepultus, tertia die resurrexit à mortuis, & ascēdit in cœlos, discipulis etiā suis sanctis Apostolis ait: Euntes, docete oēs gētes baptizātes eos: In nomine p̄ris & filij, & sp̄s sct̄i. Ipse em̄ credētibus in se vitā æternā p̄misit. Cupiētēs ergo vos in p̄petuū nobiscū gaudere vbi finis nullus ē, nec tribulatio, nec aliq̄ amaritudo, sed gloria sempiterna. Ideo fr̄m n̄m sanctissimū Bonifaciū ep̄m apud vos direximus, vt vos debeat baptizare, & fidē Ch̄i docere & ab errore ad viam salutis reducere, vt salutē habeatis, & vitā æternam. S̄s vos ei in oībus obedite, & sicut patrē v̄rm illū honorate, & ad eius doctrinā corda v̄ra inclinate, q̄a illum nō p̄ lucro aliquo tp̄ali conquiredo direximus, sed p̄ lucro animar̄: v̄ræ apud vos eum misimus, diligite ergo dñm, & in noīe eius baptisimū suscipite, q̄a dñs deus noster q̄ oculus hoīs nunq̄ vidit, nec in cor hoīs ascēdit, præparauit diligētibus se, iā recedite à malis